

6. De Gods Grote Liefde

Johannes 3:11-21

Uit de serie: *het Christelijke geloof is nieuw voor me*

Opnieuw geboren in een huwelijksrelatie

Van Genesis tot Openbaring vertelt de Bijbel het wonderlijke verhaal van de Schepper God, die de mensheid zo liefheeft dat Hij buitengewone moeite deed om een pad terug naar Hem te bieden na de val van de mens in de Hof van Eden. Het boek Openbaring geeft een beschrijving van degenen die door God zijn vergeven door Christus' offer aan het kruis en die een huwelijksrelatie aangaan met de Messias (Christus) en uit de hemel afdalen als zowel een bruid als een stad:

Ik zag de Heilige Stad, het nieuwe Jeruzalem, uit de hemel neerdalen van God, gereedgemaakt als een bruid die prachtig gekleed is voor haar man. En ik hoorde een stem vanaf de troon zeggen: "Nu is de woning van God bij de mensen en Hij zal bij hen wonen. Zij zullen Zijn volk zijn, en God Zelf zal met hen zijn en hun God zijn" (Openbaring 21:2-3 Nadruk toegevoegd).

Het is God Zelf die het nam initiatief om een groep mensen te roepen om een huwelijksrelatie aan te gaan met de Heer Jezus Christus. Paulus de apostel noemt ook hetzelfde idee van de Kerk als de "bruid van Christus": **"Ik ben jaloers op u met een goddelijke jaloezie. Ik heb u aan één man beloofd, aan Christus, om u als een reine maagd aan Hem voor te stellen" (2 Korintiërs 11:2)**. In het Oude Testament gebruikte God het beeld van een onschuldig paaslam dat stierf in de plaats van de mens, zodat Zijn volk bevrijd kon worden uit de slavernij in Egypte (Exodus 12:3-13). Later, tijdens hun omzwervingen in de woestijn, maakt God aan de Israëlieten dat alles Hem toebehoort: de tempeltent, het altaar, de Hogepriester en zijn zonen : zij bestaan enkel door en voor Hem. Wat zij aldus deden is offeren, symbool voor het reinigen van zonde. Het moest duidelijk zijn dat Hij niet zomaar te naderen is, maar uit respect voor Zijn Heiligheid, een ieder gereinigd diende te zijn. Dat werd verbeeld in het vergoten bloed van een plaatsvervangend dier dat namens hen werd geofferd (Exodus 29:44-45).

De eindeloze stroom aan offers beschreven in het Oude Testament waren een voorafschaduw van het ultieme Offer ooit aanschouwd in het hele universum te zien was. Gedreven door een Liefde zo groot, werd God een mens om vrijwillig Zijn leven af te leggen als een offer ter volledige betaling van de doodstraf die het gevolg is van de zonde, waar geen mens aan kon ontsnappen. Hierdoor zijn wij verlost van de gevolgen van de zonde, te weten een oncontroleerbare drang om door te gaan met niet het goede doen, oftewel aan de macht van Satan; door het kostbare bloed van Christus, die beschreven wordt als een perfect offerdier: een Lam zonder vlek of rimpel (1 Petrus 1:19).

De Grootste Minnaar ter wereld kwam om onze harten te veroveren door een Daad van Liefde die zijn weerga niet kent. Uit Liefde voor ons is Hij sterfelijk geworden en is een verschrikkelijke dood gestorven aan het kruis van Golgotha in de Persoon van Jezus Christus. God voltooide deze allergrootste Liefdesdaad door de bevrijding die ze teweeg bracht, beschikbaar te stellen aan het grootst mogelijk aantal mensen – namelijk iedereen. Bovendien maakte Hij het geschenk zeer eenvoudig te ontvangen. Het is een voltooid werk en er kan en

hoeft van onze kant niets worden toegevoegd, behalve het aanvaarden van dit allergrootste geschenk. Net zoals er van onze kant niets kon worden bijgedragen aan onze komst (geboorte) in deze wereld, hoeven wij ook niet bij te dragen aan onze redding, behalve het vertrouwen dat Christus voor ons en als ons gekruisigd werd. Dat het hier gaat om een daad van buitengewone genade legde Jezus uit aan Nicodemus, de Farizeeër, toen deze op een avond de Heer bezocht. Christus zei nadrukkelijk: **"U moet opnieuw geboren worden"** (Johannes 3:7). Laten we verder lezen in het gesprek tussen Jezus en Nicodemus, terwijl de Heer uitleg gaf over de aard van het Godsgeschenk en hoe het door geloof kan worden ontvangen:

Ik zeg u de waarheid: wij spreken over wat wij weten en wij getuigen van wat wij hebben gezien, maar toch aanvaarden jullie ons getuigenis niet. Ik heb tot u gesproken over aardse dingen en u gelooft niet; hoe zult u dan geloven als ik over hemelse dingen spreek? Niemand is ooit in de hemel gekomen, behalve degene die uit de hemel is gekomen: de Mensenzoon. Zoals Mozes de slang in de woestijn omhoog heeft geheven, zo moet de Mensenzoon omhoog worden geheven, opdat iedereen die in hem gelooft, eeuwig leven zal hebben (Johannes 3:11-15).

De eenvoud van het evangelie

In Johannes 3:1-10 lezen we over zoektocht van Nicodemus naar antwoorden op de moeilijke vragen van het leven, zoals: Hoe kan een mens rechtvaardig zijn voor God en hoe wordt deze rechtvaardigheid verkregen? Toen Jezus hem vertelde dat hij van bovenaf geboren moest worden of opnieuw geboren moest worden, antwoordde hij: **"Hoe kan dat nou?"** (Johannes 3:9). Zijn geest was net als die van ons, vanaf zijn geboorte geconditioneerd om alleen in termen van wereldse zaken te denken. De Heer voorzag hem en ons echter van een eenvoudige analogie van geboren worden in deze wereld, wat betekent dat er niets door ieder van ons gedaan kan worden om geboren te worden uit vlees. Onze conceptie, groei en geboorte gaat buiten onze eigen wil om, wil de Heer duidelijk maken en op dezelfde manier kunnen wijzelf niets doen om geestelijk wedergeboren te worden. Als Nicodemus een eenvoudige analogie van hoe een mens op aarde geboren wordt niet kon vatten, hoe kon hij dan diepere geestelijke waarheden begrijpen als Jezus begint te praten over hemelse zaken? (v. 12). Dit perspectief komt overeen met wat Paulus schreef aan de gemeente van Korinthe:

De persoon zonder de Geest aanvaardt de dingen die van de Geest van God komen niet, maar beschouwt ze als dwaasheid en kan ze niet begrijpen omdat ze alleen door de Geest kunnen worden onderscheiden (1 Korintiërs 2:14).

Nicodemus, een man aan de top van het geestelijk onderwijs in die dagen en leider in zijn beroep als leraar van Israël, worstelt om wat Jezus leert, te begrijpen. Dit herinnert ons eraan dat wij individueel een eigen manier moeten vinden om de Schriften te onderzoeken en niet de woorden of uitleg van anderen als definitieve waarheid accepteren. Niet iedereen kan ondanks hun uitgebreide training, spirituele zaken begrijpen tenzij de Heilige Geest het hen laat begrijpen. In de Bijbel: wanneer de Heilige Geest iemands verstand verlicht. Om zijn begrip te vergroten en Nicodemus te laten zien hoe eenvoudig God het heeft gemaakt om verlossing te vinden, vroeg de Heer hem om zijn gedachten te richten op de geschiedenis van Israël. Hij herinnerde zich toen hoe God een eenvoudig vroeg om een blik te werpen op een bronzen slang bovenop een houten paal om geloof te illustreren (vs. 14). Laten we de passage

in het boek Numeri onderzoeken waar Christus naar verwijst en zien wat we ervan kunnen leren:

Zij trokken van de berg Hor langs de weg naar de Schelfzee of Rode Zee, om het gebied van Edom te omzeilen. Maar het volk werd onderweg ongeduldig; zij spraken tegen God en tegen Mozes, en zeiden: "Waarom hebt u ons uit Egypte geleid om in de woestijn te sterven? Er is geen brood! Er is geen water! En wij walgen van dit miserabele voedsel!" Toen zond de HEERE giftige slangen onder hen; zij beten het volk en veel Israëlieten stierven. Het volk kwam naar Mozes en zei: "Wij hebben gezondigd toen wij tegen de HEERE en tegen u tekeer gingen. Bid dat de HEERE de slangen van ons wegneemt." Toen bad Mozes voor het volk. De HEERE zei tegen Mozes: "Maak een slang en zet die op een paal; ieder die gebeten wordt, kan ernaar kijken en leven." Toen maakte Mozes een koperen slang en zette die op een paal. Wanneer dan iemand door een slang gebeten werd en naar de koperen slang keek, bleef hij leven (Numeri 21:4-9).

Wat gebood God hen te doen om hun genezing te ontvangen, en hoe is dit vergelijkbaar met wat Jezus Nicodemus leerde?

De Schriften stellen dat veel Israëlieten omkwamen door de giftige slangen (v. 6). Interessant genoeg gaf God hen niet de opdracht om een levende slang te vangen en deze aan de paal te bevestigen, omdat dat zou symboliseren dat ieder van ons sterft voor zijn eigen zonden. De Heer gaf hen niet de opdracht om met zwaarden op pad te gaan om de slangen te doden, en Hij vereiste ook niet dat ze de paal naderden voor het geval ze te zwak waren. Er werd geen lichamelijke inspanning gevraagd. Hij informeerde hen niet over een medicijn dat de slangenbeten zou genezen. Ze hoefden niks te doen om hun genezing te verdienen. Alles wat van ze gevraagd werd, was het Woord van God op te volgen – te doen wat God zei - door een simpele blik in het geloof dat het genezing zou brengen. Ik vraag me af hoeveel van hen omkwamen omdat ze weigerden deze simpele instructie op te volgen. Het antwoord op hun redding hing voor hun neus, maar net als sommigen van ons vandaag de dag, hebben ze Gods voorziening misschien over het hoofd gezien, omdat het te eenvoudig leek.

Het is voor aan aantal mensen waarschijnlijk niet eenvoudig geweest om weg te kijken van zichzelf en hun ellende en zich in plaats daarvan te richten naar de bronzen slang op een paal in het midden van het kamp. Er zijn wellicht mensen geweest die ongelovig dachten: "Hoe kan ik in hemelsnaam genezen worden door alleen maar naar een bronzen slang op een paal te kijken?" Wat de Schrift ons hier wil tonen, is dat de slang zonde symboliseert naar analogie van het verhaal van de slang in het Paradijs. Gecombineerd met brons als symbool van oordeel. (Het offeraltaar was van brons.) Het eenvoudige verhaal biedt een krachtige boodschap: Zonde (de gevolgen van de slangenbeet) is geoordeeld en degene die in geloof in dit feit opkijkt naar de voorstelling van die geoordeelde zonde (de slang op de stok), ontvangt genezing.

De analogie is typerend omdat de apostel Paulus, toen hij over Christus sprak, schreef: "God heeft Hem die geen zonde kende, voor ons tot zonde gemaakt, opdat wij in Hem gerechtigheid Gods zouden worden" (2 Korintiërs 5:21). Het woord gerechtigheid duidt aan dat er recht wordt gedaan aan iemand die langdurig in een onrechtvaardige situatie heeft verkeerd en

tevens dat de boosdoener(s) gestraft word(t)(en). God oordeelde de zonde doordat Christus het oordeel op Zich nam; Hij liet zich aan het kruis vastmaken. Daarom riep Christus vanaf het kruis: **"Mijn God, mijn God, waarom hebt Gij Mij verlaten?"** (Marcus 15:34). Omdat het ultieme oordeel is om voor altijd van God gescheiden te moeten zijn. Toen Christus aan het kruis hing, werd onze zonde in Hem en met Hem geoordeeld. Hij was de offerplaatsvervanger en het verlossende Lam. Alles wat wij hoeven te doen is naar Hem kijken met de ogen van geloof als enige manier om genezen te worden van de pijnlijke beet van de slang.

Gods wegen zijn hoger dan de onze en als zodanig onnavolgbaar. Als Hij het zo eenvoudig heeft gemaakt als berouw tonen en naar het kruis kijken, hoe komt het dan dat we moeite om Hem te geloven en te vertrouwen? De profeet Jesaja sprak ook over de eenvoud van gered worden met slechts een blik: **"Wend u tot Mij, en wordt behouden, alle einden der aarde: want Ik ben God, en niemand anders"** (Jesaja 45:22 KJV). God gebruikte dat Geschrift om de weg van verlossing te verlichten voor Charles Spurgeon, de beroemde Britse prediker. In 1850 kwam hij in een sneeuwstorm terecht toen hij op weg was naar zijn kerk in Colchester, Essex, Engeland. Omdat hij zijn gebruikelijke kerk niet kon bereiken, stopte hij onderweg bij een kleine kapel. De voorganger van die kapel kon die dag niet voorgaan in de dienst, dus één van de ouderlingen van de kerk stond op en sprak heel eenvoudig. Hij legde uiteen dat men alleen maar met een vaste, trouwe blik naar de Heiland aan het kruis hoefde te kijken en Jesaja 45:22 moest citeren. Spurgeon beschreef de ervaring en stelde dat degene die die dag de dienst leidde, verplicht was zich aan zijn tekst te houden om de simpele reden dat hij weinig anders te zeggen had. Hij sprak de woorden niet correct uit, maar dat maakte niet uit.

Hij schreef: "Ik zag meteen de weg naar verlossing. Ik weet niet wat hij nog meer zei. Ik besteedde er niet veel aandacht aan. Ik was zo overweldigd door die ene gedachte. Ik had wel vijftig dingen bedacht te doen, maar toen ik dat woord hoorde, 'Kijk!' leek het me een prachtig woord... Op dat moment verdween de wolk, rolde de duisternis weg en zag ik de zon; ik had meteen kunnen opstaan en met het meeste enthousiasme van hen kunnen zingen over het kostbare bloed van Christus en het eenvoudige geloof dat alleen op Hem gericht is. Oh, wat had ik gewild dat iemand me dit eerder had verteld: 'Vertrouw op Christus en je zult gered worden.'"

Charles Spurgeon had geprobeerd zijn verlossing te verdienen, maar werd overtuigd van de simpele waarheid van het kijken naar het kruis. Hij werd wedergeboren in die kapel op de prille leeftijd van zestien en preekte al snel voor een groot publiek toen hij de leeftijd van negentien had bereikt. (Op een gegeven moment woonde ik toevallig om de hoek van waar die kapel stond in Colchester, Essex.)

Ik kan niet uitleggen hoe een blik op de Verlosser aan het kruis mijn zonde wegneemt; ik geloof het gewoon, en de kracht van God heeft mijn leven veranderd. Het Evangelie is de **"kracht van God tot redding van ieder die gelooft"** (Romeinen 1:16). Probeer niet alles uit te zoeken voordat je die stap van hart-en-ziel toewijding aan Hem zet; geef alles gewoon over in Zijn handen als een klein kind!

Gods motief om redding toegankelijk te maken is om ervoor te zorgen dat het maximale aantal mensen zich tot Christus wendt, berouw toont en gered wordt. De Bijbel vertelt ons: **"De Heer is niet traag met het nakomen van zijn belofte, zoals sommigen traagheid beschouwen, maar Hij is slechts geduldig met u, omdat Hij niet wil dat iemand verloren gaat, maar dat iedereen tot bekering komt"** (2 Petrus 3:9). Gods motief is liefde en zorg om onze

toestand. Hij ziet ons op Satans slavenmarkt, gebonden in zonde en onder de geestelijke misleiding van de vijand. Alles wat God vraagt is een blik van geloof op het kruis, de plek van oordeel voor zonde.

[Wat betekent het om het Goede Nieuws te geloven? Is verlossing een intellectuele acceptatie van de feiten, of is het meer dan dat? Wat denk je dat het betekent om in je hart te geloven?](#)

Wat betekent geloven? (Johannes 3:15)

Het Engelse woord "geloven" is afgeleid van het Griekse woord "Pisteuō", wat betekent geloven in, vertrouwen hebben in en vertrouwen op de waarachtigheid van iemand. Om dit concept te illustreren, geef ik een metafoor om dit soort vertrouwen te beschrijven. Stel je voor dat de Heer Jezus het kasteel van iemands leven nadert, dat volledig op slot is, met de ophaalbrug omhoog om Zijn binnenkomst te voorkomen. Op de kantelen boven "Castle Mansoul" staan drie individuen die moeten beslissen of ze Christus binnenlaten. Het Geweten spreekt als eerste en zegt tegen de anderen: "We zitten in de problemen, want we hebben de wetten van het land overtreden en we staan schuldig aan rebellie." Vervolgens uit de Geest zijn gedachten en zegt: "Zijn aanbod van gratie als we de ophaalbrug openen, is meer dan we ooit zouden kunnen hopen. We zouden Hem echt binnen moeten laten." De waarheid is dat alleen de derde entiteit de macht heeft om de poorten te openen. Dit derde aspect van onze innerlijke natuur wordt onze Wil genoemd. De Wil neemt raad aan van de anderen, maar alleen hij heeft controle over de ophaalbrughendel. Christus zal zich nooit ons leven in forceren; God heeft ons de gave van de vrije wil gegeven. Geloven in Christus en Hem accepteren is een daad van de wil, niet enkel een mentale erkenning van de feiten van het Evangelie.

Er is vaak een strijd die plaatsvindt in de ziel van een persoon wanneer hij wordt geconfronteerd met de beweringen van Christus. De vijand fluistert allerlei vragen in onze gedachten om ons ervan te weerhouden de ophaalbrug neer te laten. Wij alleen bepalen of we de ophaalbrug openen en Christus toestaan ons leven binnen te komen en in onze "Castle Mansoul" te regeren. Geloven is een daad van de wil.

Nadat we het getuigenis van de geest en het geweten hebben overwogen, strekt een persoon de hand van het geloof uit om contact te maken met God, in het geloof dat God trouw is aan Zijn Woord. Als iemand zijn wil onderwerpt en door geloof vertrouwt op wat Christus aan het kruis heeft volbracht, wordt hij wedergeboren of geestelijk herboren van boven. Zodra de beslissing is genomen om je leven aan Christus over te geven, belooft Hij dat Hij ons nooit zal verlaten of in de steek zal laten (Hebreeën 13:5), maar we moeten besluiten om dagelijks ons kruis op te nemen en Hem te volgen (Lucas 9:23). Het is een kwestie van de wil om consequent in Gods wegen te willen gaan wandelen. Met behulp van de Wil, pakken we een Bijbel om erin te gaan lezen, gaan we op de knieën om te bidden en zoeken we een groep medegelovigen op.

Met dat we willens en wetens onze geloofsblik op het offer van Jezus Christus richten, gaan daarmee een strijd aan tegen de duistere spirituele krachten van deze wereld die ons ons hele leven vergezellen. Wees je ervan bewust dat de geest de plek is waar de geestelijke strijd wordt uitgevochten. De vijand van je ziel wil je laten geloven dat je gedachten uitsluitend van jou afkomstig zijn, maar dit is niet waar. In de gelijkenis van de zaaier beschreef Jezus het

Woord van God als zaad dat in het veld van ons hart wordt gezaaid (Lucas 8:4-15). De vijand is degene die de zaden steelt voordat ze kunnen ontkiemen. In de gelijkenis van het onkruid (Mattheüs 13:24-26) zien we ook een vijand die zijn zaden zaait in vruchtbare grond. Het hart is de kern van iemands innerlijk wezen, inclusief geest, verstand, wil en emoties (1 Thessalonicenzen 5:23). Niet alle gedachten die je geest binnenkomen, zijn van jou afkomstig. Ideeën komen uit drie verschillende bronnen: God, Satan en onszelf. Wat je laat groeien in de zaaibak van je geest, samen met de beslissingen die je neemt op basis van die gecultiveerde gedachten, vormt je karakter en wie je in je leven zult worden. Geloven is een bewuste keuze om alles wat je hebt en alles wat je bent aan Christus over te geven. **Wanneer u uw leven aan Christus geeft, bent u niet langer van uzelf; u bent gekocht met een prijs, het vergoten bloed van Christus (1 Korintiërs 6:20).**

Herken je de strijd in je gedachten, bv negatieve gedachten, waar komen ze vandaan ?
Bespreek.

Wie gelooft, wordt gered

Want God had de wereld zo lief dat hij zijn enige Zoon heeft gegeven, opdat iedereen die in hem gelooft, niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft. Want God heeft zijn Zoon niet naar de wereld gestuurd om de wereld te veroordelen, maar om de wereld door Hem te redden (Johannes 3:16-17).

Nicodemus is diep geschokt door deze woorden, omdat de Heer niet zei dat God Israël zo liefhad (wat hij overigens wel doet); in plaats daarvan verklaarde hij dat God de wereld liefheeft. Het zijn niet alleen Joden die geroepen zijn om gered te worden en het koninkrijk van God binnen te gaan; Gods genade strekt zich uit tot "iedereen die gelooft" (Johannes 3:16). Religieuze Joden geloofden dat iedereen die zich niet aan de farizeïsche versie van de wet van God hield, een vervloekt volk was: "deze menigte die niets van de wet weet, er rust een vloek op hen" (Johannes 7:49). Deze redding, die inclusief van karakter is en zich uitstrekt tot over de hele wereld is altijd al Gods plan geweest, reeds vanaf de eerste belofte aan Abraham: **"Ik zal zegenen wie u zegenen, en wie u vervloekt, zal Ik vervloeken; en alle volken op aarde zullen in u gezegend worden"** (Genesis 12:3).

Vanaf het begin voorzag God, was Hij uit op een gemeenschap van mensen, door Hem geroepen uit Israël en alle naties. Hij zal geen enkele stam, taal of bevolkingsgroep uitsluiten van Zijn wereldwijde Kerk. In zijn visioen van het einde der tijden zag de apostel Johannes **"een grote menigte, die niemand tellen kon, uit alle naties, stammen, volken en talen, staande voor de troon en voor het Lam"** (Openbaring 7:9). Voor deze redding zijn we diep dankbaar aan degenen uit de natie Israël die hun leven hebben opgeofferd om dit goede nieuws aan ons heidenen te brengen. Wij zijn hen geestelijk dank verschuldigd (Romeinen 15:26-27).

Johannes 3:16 spreekt over Gods zelfopofferende liefde. De Engelse term "love" is de vertaling van het Griekse woord *Agapaō*. Het omvat betekenissen zoals liefhebben, koesteren, waarderen, liefdadigheid tonen, toewijding uiten, respect tonen, loyaliteit tonen en bezorgdheid overbrengen. Deze term wordt zelden buiten religieuze teksten gevonden en wordt voornamelijk gebruikt om het Hebreeuwse woord *chesed* te vertalen, wat liefdevolle

vriendelijkheid of genade betekent. Agape is een term die de hoogste vorm van Liefde uitdrukt; zelfopofferende liefde, wat een vrijwillige liefde of beslissing betekent die door iemands wil wordt genomen. God hield zoveel van ons (verleden tijd) zelfs toen we nog in onze zonde volhardden en vijandig waren ingesteld ten opzichte van Hem, dat Hij Zijn Zoon naar de wereld stuurde om ons te hulp te schieten en te genezen van onze zonde tegen Hem. **"Maar God bewijst Zijn liefde voor ons hierin dat Christus voor ons gestorven is toen wij nog zondaars waren" (Romeinen 5:8).** De passage blijft stellen dat God zoveel liefhad dat Hij gaf. Het soort liefde waar we het over hebben geeft en geeft opnieuw, zelfs tot Zijn eigen pijn, en strekt zich uit tot alle mensen overal in elke natie. Gods motivatie om te geven is Zijn verlangen dat niemand verloren gaat en dat iedereen tot bekering komt. Als je ooit twijfelt aan Gods liefde voor jou, kijk dan naar het kruis van Christus en wees getuige van het oordeel van God over zonde, maar observeer ook de liefde van God jegens schuldige zondaars.

God heeft het grootste geschenk gegeven dat met de grootste eenvoud ontvangen kan worden, en Hij heeft dit geschenk beschikbaar gemaakt voor ALLEN die geloven. God heeft Zijn redding zo gemakkelijk gemaakt dat zelfs kinderen met een beperkt begrip van het onderwerp dit geschenk kunnen accepteren. Hij zei: **"Ik verzeker jullie: wie het koninkrijk van God niet ontvangt als een kind, zal er beslist niet binnengaan"** (Lucas 18:17). Kinderen kunnen ons hier belangrijke lessen leren; ze geloven en vertrouwen gewoon wat hun ouders hen vertellen. Toen mijn zoon een dreumes was, die nauwelijks kon lopen, legde ik hem op een plek die

hoog leek voor hem terwijl ik toast maakte voor het ontbijt. Hij stond daar en sprong in mijn armen, zonder ooit bang te zijn dat hij zou vallen of naar beneden te kijken om te zien hoe ver de vloer was. Hij vertrouwde er eenvoudigweg op dat ik hem zou opvangen. Naarmate we ouder worden, willen we vaak alles begrijpen voordat we in de armen van onze Vader springen, maar eenvoudig geloof, zoals dat van een kind, accepteert Gods Woord met vertrouwen en springt zonder meer in de armen van de Vader.

God hield zoveel van jou en mij dat Hij Zijn enige Zoon gaf. Als er een andere manier was geweest waarop een persoon met God verzoend kon worden, denk je dan niet dat Hij die zou hebben gekozen? Als het volgen van wetten en regels en een goed mens zijn, zijn verzoening had kunnen bewerkstelligen, dan zou God Zijn Zoon zo'n pijnlijke dood dan toch zeker wel bespaard hebben? God hield zoveel van ons dat Hij gaf. Het woord "zo" is toegevoegd voor de nadruk. God hield niet alleen van ons; Hij hield zoveel van ons dat Hij bereid was om toe te zien hoe Zijn meest geliefde Zoon ernstig werd mishandeld en daarna vermoord door slechtwillende mensen.

Christus als onze plaatsvervanger

Door wiens handen is Christus dit aangedaan? Degenen die de zweep hanteerden en riepen: "Kruisig Hem," zullen ongetwijfeld het oordeel tegemoet zien, tenzij ook zij Zijn vergeving ontvangen. Toch was het mijn zonde en jouw zonde die Jezus naar het kruis brachten. De situatie is zodanig dat, zonder een Redder, jij en ik "vergaan" (Johannes 3:16). We zijn al veroordeeld. Het oordeel is tegen ons geveld en degenen die niet in Christus geloven, zijn gevangenen van de tegenstander (Satan). Er was maar één uitweg: de Zoon van God moet ingrijpen en de losprijs betalen voor iedereen die naar de Redder kijkt. De barrière van zonde wordt verwijderd door de dood van een plaatsvervanger namens jou.

Ik wil een verhaal delen waarvan ik geloof dat het 't type plaatsvervangende liefde illustreert dat we bespreken.

In zijn boek *Miracle on the River Kwai* vertelt Ernest Gordon het waargebeurde verhaal uit de Tweede Wereldoorlog van een groep krijgsgevangenen die door Japanse soldaten gedwongen werd om aan de Birmaspoorweg te werken. Aan het eind van elke dag verzamelden de soldaten het gereedschap van de gevangenen. Op een keer schreeuwde een Japanse bewaker dat er een schop ontbrak en eiste te weten welke man deze had ontvreemd. Hij werd razend, begon te tieren en beval de schuldige naar voren te stappen. Niemand bewoog. 'Allemaal sterven! Allemaal sterven!' gilde hij in nietsontziende woede, spande zijn geweer en richtte op de gevangenen. Op dat moment stapt een man naar voren en de bewaker slaat hem dood met zijn geweer terwijl hij stil in de houding stond. Toen ze terugkwamen bij het kamp, werden de gereedschappen opnieuw geteld en ontbrak er geen enkele schop. De Japanse soldaat had zich vergist. Die ene man was naar voren gegaan als vervanger zodat niet alle anderen zouden sterven.

God was in Christus, de wereld met Zichzelf verzoenend. Hij hield zoveel van jou en mij dat Hij Zichzelf voor ons gaf. Toen ik voor het eerst hoorde dat God persoonlijk van mij hield, was dat het belangrijkste nieuws dat ik ooit had ontvangen! Waarom had niemand me dit eerder verteld? Ik kon niet geloven dat ik de wereld had rondgereisd op zoek naar antwoorden op levensvragen, maar dat niemand in mijn geboortestad deze waarheden met mij gedeeld had. Toen ik vijf jaar oud was, verloor ik mijn moeder en had ik nog nooit de woorden "Ik hou van je" gehoord. Er was een verlangen in mijn hart om geliefd te worden om wie ik ben in plaats van om wat ik kan doen. Als een legpuzzel die onvolledig is totdat het laatste ontbrekende stukje op het bord is gelegd, ontbrak er iets in mijn leven dat ik niet helemaal kon identificeren. Mijn hart brak en smolt door de liefde van God toen ik Jezus Christus ontmoette. Ik herinner me dat ik de plek verliet waar ik christen werd, naar Florida reisde in een Greyhound-bus en het boek "Hind's Feet on High Places" van Hannah Hurnard las. Ik hilde veel tranen toen ik ontdekte hoe God mij naar Zichzelf had getrokken. Hij had me nooit verlaten sinds ik naar Hem riep na een overdosis en bijna stierf.

Ongeveer vijf jaar lang was ik op een spirituele reis om achter de waarheden te komen die ik uiteindelijk ontdekte. Ik was, en ben nog steeds, verbaasd dat God van iemand als ik kon houden. Er is niets bijzonders aan mij, maar God houdt zo veel van mij, en Hij houdt ook van jou. Wat je ook hebt gedaan of waar je ook bent geweest, Hij houdt van jou. Kom naar Hem; ervaar Zijn liefde voor jou! Hij erkende onze behoefte om wedergeboren te worden, om het leven van God te hebben dat ons vernieuwt en vervult. Jezus, de Bruidegom, kwam om ons uit te nodigen en ons naar huis te leiden, naar Hemzelf. Wie dit gelooft, heeft eeuwig leven (vs. 16).

[Wat betekent de uitdrukking eeuwig leven, en wanneer begint het?](#)

Eeuwig leven is meer dan alleen ons huidige leven voor altijd ervaren; het vertegenwoordigt bestaan op een geheel nieuw niveau. Het is leven zoals God het bedoeld heeft, specifiek een op Christus gericht leven, een leven dat geleid wordt door de Geest en gekenmerkt wordt door agape-liefde. Wanneer we Christus ontvangen, worden we vergeven en in een rechtvaardige

positie met God gebracht door het voltooide werk van Christus aan het kruis. Er is niets aan toe te voegen, en we kunnen het niet verdienen; het kan alleen worden omarmd als een geschenk van God. Dit leven begint wanneer we oprecht Christus vragen om in ons leven te komen en berouw tonen van onze zonden (het veranderen van onze gedachten en de richting van ons leven). We hoeven niet te wachten tot de dood om het eeuwige leven in ons leven te manifesteren; het begint wanneer we van bovenaf geboren of wedergeboren worden.

Wie niet gelooft, is al veroordeeld

Wie in hem gelooft, wordt niet veroordeeld, maar wie niet gelooft, is al veroordeeld, omdat hij niet heeft geloofd in de naam van Gods enige Zoon. Dit is het oordeel: het licht is in de wereld gekomen, maar de mensen hebben de duisternis liever gehad dan het licht, omdat hun daden slecht waren. Iedereen die kwaad doet, haat het licht en wil niet in het licht komen, omdat zijn daden niet aan het licht zullen komen. Maar wie in de waarheid leeft, komt in het licht, zodat zichtbaar wordt dat alles wat hij gedaan heeft, door God gedaan is. (Johannes 3:18-21)

Deze gedachten zijn erg ontvullend omdat Jezus zegt dat er geen ander reddingsplan is. Als we het getuigenis van de Schrift over Christus' dood voor ons niet geloven, zullen we vergaan. Jezus zei dat een persoon die niet gelooft, wat betekent dat hij niet op Christus vertrouwt, al veroordeeld is. Er zijn maar twee koninkrijken in deze wereld: het koninkrijk van Satan (Kwaad) en het koninkrijk van God (Goed). Jezus zei: "**Wie niet met mij is, is tegen mij**" (Matteüs 12:30). Als we niet van Hem zijn door wedergeboren te worden uit de Geest, zijn we nog steeds bewoners van Satans kamp (Kolossenzen 1:13). Jezus sloot de passage af met de woorden: "wie in de waarheid leeft, komt in het licht" (vs. 21). Ik interpreteer dit als dat iedereen met een eerlijk hart die God wil eren, tot de waarheid zal komen als ze die horen. Een man die kwaad doet, haat het licht en zal niet tot het licht komen omdat zijn daden slecht zijn (vs. 20). Geef jij Hem je leven? Kies je ervoor om het licht binnen te gaan?

Gebed: Vader, zoals een jong kind zijn vader gewoon vertrouwt, help mij om U met heel mijn hart te vertrouwen. Ik geloof dat U het beste met mij voor hebt. Ik kijk naar U, mijn Schepper en mijn Verlosser. Met één blik kies ik ervoor om de deur van mijn leven te openen en mijn vertrouwen in U te stellen, Amen!

Keith Thomas

www.groupbiblestudy.com

Facebook: keith.thomas.549

E-mail: keiththomas@groupbiblestudy.com

YouTube: <https://www.youtube.com/@keiththomas7/videos>